

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXXIII Nr. 3

MARTIE 1955

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și Ad-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

Legea celor zece porunci

Legea celor zece porunci sfinte — Decalogul — este Legea cîrmuirii dumnezeiești. Autorul acestei sfinte Legi, este Dumnezeu.

Cele zece porunci Sfinte au fost proclamate de Dumnezeu de pe muntele Sinai cu voce tare în auzul poporului Israel care sta și asculta cuvintele lui Dumnezeu la poalele muntelui Sinai. (Exodul 19,10-25;20,1-17) Domnul a chemat la Sine sus pe munte pe Moise zicîndu-i: „Suie-te la Mine pe munte și rămîi acolo. Eu îți voi da niște table de piatră cu Legea și poruncile pe care le-am scris pentru învățătura lor“. Exod 24,12-18.

„Cînd a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu“. (Exod 31,18).

„Moise s-a întors și s-a pogorît de pe munte, cu cele două table ale mărturiei în mînă. Tablele erau lucrarea lui Dumnezeu, și scrisul era scrisul lui Dumnezeu, săpat pe table“. (Exod.32,15.16; 34,1.28.29; Deut.4,13; 5,22; 9,10.11).

Legea morală a celor zece porunci sfinte, n-a fost dată de Dumnezeu, numai poporului Israel, ci tuturor oamenilor și popoarelor de pe fața pămîntului. Înțeleptul Solomon zice: „Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: „Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria fiecărui om“. (Ecl.12,13.)

Dumnezeu este veșnic și Legea Lui este de asemenea veșnică.

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Mîntuitorul nostru, nu numai că n-a desființat și nici n-a schimbat Legea celor zece porunci, ci din contră, le-a ținut, le-a proslăvit și le-a întărit. El a spus că durabilitatea Legii, va sta oît cerul și pămîntul. (Matei 5,17-19).

Ținerea Legii celor zece porunci sfinte, constituie o obligație morală pentru toți aceia care doresc să moștenească viața veșnică. La întrebarea pusă Domnului de un tînăr: „Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?“ Isus i-a răspuns: „dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile“. (Matei 19,16.17). Cele spuse de Isus atunci, constituie un răspuns valabil și astăzi pentru

toți aceia care doresc să știe ce trebuie să facă spre a moșteni viața veșnică. „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus“. (Apoc.14,12).

Dumnezeu este proslăvit prin toți aceia care țin poruncile Lui și credința lui Isus. Ei devin o epistolă vie scrisă și citită de toți oamenii, așa cum zice Pavel: „Voi (credincioșilor) sinteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii. Voi sinteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sînt inimi de carne“. (2.Cor.3,2.3.)

„Legea lui Dumnezeu vestește dreptatea înaltului ei Autor... Această Lege nu numai că reglementează purtarea exterioară, ci ea este și Lege morală, vechea măsură a dreptății, pe care Creatorul a dat-o de la început fapturilor Sale“.

Legea lui Dumnezeu este o Lege dumnezească, sfîntă, neschimbată și permanentă. A fost rînduită de Legiuitorul suprem, ca normă fără greș pentru viața tuturor oamenilor, în toate vîrstele omenirii, în toate locurile, în toate împrejurările, la toate popoarele și pentru toate generațiile de oameni de pe pămînt“.

Legea lui Dumnezeu este o Lege dumnezească, sfîntă, cerească, desăvîrșită... Nu e nici o poruncă prea mult; nu e nici una prea puțin, dar este așa de incomparabilă, încît desăvîrșirea ei este o dovadă de dumnezeirea ei. Nici un legiuitor omenesc n-ar fi fost în stare să dea o astfel de Lege ca aceea pe care o aflăm în Decalog“. (Spurgeon).

„Legea lui Dumnezeu este copia caracterului Său și este adevărata normă pentru fiecare caracter. Viața lui Hristos pe pămînt a fost o expresie desăvîrșită a Legii lui Dumnezeu, și cînd aceia care pretind că sînt copii ai lui Dumnezeu, devin asemenea în caracter lui Hristos, ei vor fi ascultători de poruncile lui Dumnezeu“.

I .GHEORGHIOȘOR

ZIUA FEMEII

În fiecare an, la 8 martie, se sărbătorește Ziua Femeii. În felul acesta, femeia este ridicată astăzi la starea pe care o merită. Veacurile de întuneric au ținut femeia în stare înapoiată și degradantă. E regretabil că și astăzi, în țările coloniale și capitaliste femeia este încă ținută în stare de roabă. Călătorii care au trecut prin acele locuri, povestesc scene de sărăcie, de mizerie și de exploatare care frâng inima de durere oricărui om cu spirit umanitar. În locurile acelea există plantații uriașe de bumbac sau de cafea, există exploatare imense de mine, unde indigenii sînt supuși unor munci și condiții lipsite de omenie, dar nu există spitale și maternități, unde mult încercatele și nedreptățile femei muncitoare să poată fi internate și să poată primi asistență necesară.

Moșierii de acolo au întinderi nesfîrșite de terenuri de păduri, sau de lacuri dar nu au pus la dispoziția celor folosiți de ei creșe, unde mamele care lucrează pe pămînturile acaparate de ei, să-și poată încredința odraslele lor pentru timpul zilei, iar seara, să se întâlnească cu ei și să se bucure laolaltă.

Ei storc prin violență bogățiile pămînturilor și vlaga acestor oameni nedreptățiți și oropsiți. Ei acumulează averi de pe spinarea și prin sudorile acestor ființe reduse la starea de robie. Ei trăiesc în locuințe luxoase și somptuoase, în timp ce bieții muncitori, după ce și-au rupt

oasele și mușchii în favoarea stăpînilor lor, se retrag seara în colibe lor sărăcicioase unde nu există nici un fel de condiții sanitare. De aceea moartea îi seceră fără milă.

Intenția Creatorului nu a fost ca tovarășa de viață a omului, femeia, să fie înjosită și exploataată.

În toate țările de democrație populară, deci și în țara noastră, femeia are răspunderi și drepturi ca și acelea ale bărbatului. Starea nouă de lucruri dovedește cu prisosință că și femeia își poate avea locul ei de merit, și cuvîntul ei hotărîtor în toate problemele care preocupă neamul omenesc. În uzine, pe marile șantiere, în ateliere, în laboratoare, la catedră și pe ogoare, ea poate fi înțilnită la tot pasul, aducîndu-și contribuția ei prețioasă pentru a face viața cît mai ușoară și mai plăcută. Pe de altă parte, stăpînirea a luat toate măsurile ca viața ei să fie apărută și asigurată. Școli de toate categoriile, maternități în orașe și sate, creșe pe lîngă toate întreprinderile și instituțiile, locuri de odihnă prin toată țara ne dovedesc grija permanentă pe care o depune guvernul țării noastre pentru ca și femeia să fie ridicată la demnitatea care i se cuvine. Insuși Creatorul dorește ca faptele minilor Sale să fie folosite semenilor lor și fericite în viața lor.

ARTINIAN H.

Lucrări de anotimp

Odată cu sosirea primăverii orice sămînță care a fost aruncată în pămînt prinde viață și incolțește, parcă totul înviază.

Dar nici muncitorul agricol nu mai are odihnă. El se silește să are la timp, să semene la timp, știind că orice fel de sămînță dacă nu o semeni la timpul ei, nu aduce un rod bogat.

Mai mult, muncitorul harnic și cu dorințe de a progresa nu e mulțumit cu felul de a munci primitiv, apucat din strămoși — el vede astăzi cum știința agriculturii a progresat, — și întrebunțînd mijloace mecanizate nu numai că lucrează mult mai ușor, dar face ca pămîntul să-i dea o recoltă mai bogată.

Anul 1955 poate și trebuie să fie un an de creștere simțitoare a producției la hectar la principalele culturi agricole, îndeosebi la porumb, cartofi, sfecla de zahăr, floarea soarelui, etc.

Pentru a termina la timp toate lucrările, trebuie un efort deosebit, în așa fel ca fiecare om capabil de muncă în agricultură să participe cu toate forțele sale.

Să fie pregătite și folosite la maximum utilajele, vitele de muncă, mașinile și uneltele agricole.

O atenție deosebită trebuie dată următoarelor lucrări: Menținerea în pămînt a apei și umezelei rezultate din topirea zăpezii și ploii, prin grăparea în primele zile ale

primăverii a suprafețelor arate adînc de toamnă. Grăpatul să fie repetat de cîteva ori pentru ca terenul să fie menținut tot timpul pînă la însămînțare afînat și curățit de buruieni.

Credincioșii noștri să repete iarăși în primăvara aceasta metoda de însămînțare în cuiburi dispuse în pătrat, care micșorează volumul zilelor de muncă necesare prășitului la porumb și sporește producția la hectar.

Ascultați și căutați sfatul agronomilor și sprijiniți efortul colectiv pentru executarea lucrărilor agricole din primăvara acestui an.

Nu trebuie să rămînă nici o brazdă nearată și nici un petec de pămînt nesemănat, pentru că și Dumnezeu dă binecuvîntare „unde se muncește, dar numai unde se vorbește nu este nici un cîștig“.

Ascultînd și înfăptuind toate aceste lucrări la timp, vom obține o recoltă bogată și în felul acesta contribuim la buna stare a poporului muncitor, la ieftinirea prețului de cost și la înflorirea și fericirea patriei noastre. Astfel se împlinește și porunca lui Dumnezeu care zice: „Urmăriți binele cetății și rugați-vă pentru ea, căci fericirea voastră atîrnă de fericirea ei“. Ierem.29,7.

Bunul Dumnezeu să binecuvînteze oboseala și străduința celor ce vor munci cu drag pentru rod bogat.

DOBRE TOMA

Studii biblice

OBIECTUL ADORĂRII CELUI CREDINCIOS

„Răspundere“ este un cuvânt de însemnătate veșnică pentru cei mai mulți dintre noi. Dumnezeu ne-a încredințat o lucrare și ea trebuie făcută. Unii o pot neglija, alții o fac din silă, unii simulează doar, în timp ce alții muncesc din greu pentru ca să asculte de Cuvântul care zice: „Incolo, ce se cere de la ispravnic este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui“ (1.Cor.4, 2.) Domnul Hristos dorește ca noi să fim niște credincioși conștienți, să știm ce dorește El de la noi, cât așteaptă să facem pentru El și cât este El dispus să contribuie la realizarea planurilor Sale prin noi. De aceea, din timp ne cheamă, ne avertizează și ne învață, spre credincioasă îndeplinire a lucrului încredințat. Fie ca și noi să fim găsiți ca servi credincioși înaintea lui Dumnezeu.

1. Ce afirmație face Dumnezeu în cea dintâi poruncă a Legii Sale? Exod.20,1-3.

2. Care este îndreptățita cerere a lui Dumnezeu? Isaia 42,8; Exod.23,13. *Eu sunt Domnul și slava mea nu dau*

Numai Dumnezeu este îndreptățit la adorare și închinare supremă.

3. Care sînt unele din temeiurile acestei cereri a Tatălui nostru ceresc? Psalm.99,5; 1.Tim.1,17. *impăratului regiilor*

4. Pentru ce, încă, se mai cuvine să ne închinăm lui Dumnezeu? Ps.95,6; 107,8. *ve mîl rane în chinăm rane smerim*

5. Ce fel de închinare așteaptă Dumnezeu de la făpturile Sale? Deut.6,5. *nu i bești pe Domnul Dumnezeu tău*

Ce plăcut este să ne închinăm lui Dumnezeu și să ne găsim plăcerea în El, care dorește ca închinarea noastră față de El să pornească dintr-o inimă sinceră și plină de iubire.

6. După căderea în păcat, cine a devenit obiectul închinării? Rom.1,25. *cine au schimbat în misiuni delevia*

7. Cui au ajuns oamenii să se închine pe vremuri? Deut.4,15.19; Rom.1,23. *lui Iehova sau închinat făpturi în loc*

8. Din ce mai făcuseră oamenii zei cărora li se închinau? 1.Tim.6,10; Filip.3,19.

9. Ce fel de idolatrie se mai da pe față? Col.2,8. *luați soma*

URMARILE IDOLATRIEI *amenilor*

„Textul care spune că, Dumnezeu a stabilit fiecăruia lucrul său, nu este numai o afirmație că toți trebuie să lucreze. Această stabilire că fiecăruia îi este fixată o slujire specială. Spiritul lui Dumnezeu se luptă cu fiecare ca să-l convingă să facă lucrarea atribuită lui. Mulți nu vor să audă vocea liniștită și dulce. Alții consimt bucuroși și acestora li se dă și puterea Duhului Sfânt. S-ar putea să nu ne numărăm printre cei înțelepți sau mari, să fim chiar neînvațați și de mică însemnătate în ochii oamenilor; chiar orice am fi și orice am avea, Dumnezeu ne-a hotărât lucrul nostru. Noi nu putem transmite asupra altora răspunderea noastră și să ne scuzăm

s-o facă alții mai capabili. Dumnezeu care a dat fiecăruia lucrul său este acelaș care dă puterea necesară lucrului primit și va răsplăti fiecăruia potrivit cu lucrările sale“.

1. Ce fapt este îndemnat credinciosul să nu le facă? Col.3,5.

Este o lege a ființei omului că cele ce privește îl influențează și-l schimbă. Omul nu se înalță mai sus de concepțiile ce are despre adevăr, curățenie și sfințenie. Dacă omului nu i se dă să privească ceva ce este foarte înălțat, el decade tot mai mult. Adonatorii falșilor dumnezei îmbrăcau zeitățile lor cu atribute și pasiuni omenești și în felul acesta standardul caracterului lor era adus la nivelul stării omului cuprins de păcate. Ca urmare ei se ticăloșeau.

2. Care va fi sfîrșitul tuturor falșilor dumnezei? Ier. 10,11.15.

3. Ce este descoperit despre cei care stăruiesc în închinarea la idoli? Apoc.22,15.

4. Inafară de închinarea la idoli propriu zisă, ce mai poate fi socotit tot o închinare de acest fel? 2.Tim.3,4. u.p.; 2.Petru.3,3.u.p.

5. Care este chemarea lui Dumnezeu? Apoc.14,6.7.

Glasul poruncii de pe Sinai răsună la fel de puternic, și obligația de ascultare rămîne neschimbată.

6. Prin urmare, de ce sîntem îndemnați să ne ferim? 1.Cor.10,14.

ADEVĂRATA INCHINARE

Chemarea duioasă a lui Dumnezeu și răspunderea care revine celor credincioși în lucrul încredințat lor adesea pot să fie pierdute din vedere. Cuvîntul lui Dumnezeu are și acum aceeași putere de la început. Prin Cuvînt cunoaștem voia lui Dumnezeu cu privire la noi. El zice: „Fiul omului, te-am pus străjer... Tu trebuie să ascuți Cuvîntul care iese din gura Mea...“ (Ez.33,7) „Imi Voi paște oile... le voi duce la odihnă... voi căuta pe cea pierdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită și voi întări pe cea slabă... „vreau să le pasc cum se cade“. „Noi dar sîntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos“. „Cum poți zice fratelui tău: lasă-mă să scot paiul din ochiul tău, și cînd colo, tu ai o bîrnă într-al tău?“ „Scoate întii bîrna din ochiul tău“. (Matei 7,4.5). „Să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o cu toată smerenia și blîndețea, cu îndelungă răbdare: îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste, și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii“. (Efes.4,1-3).

1. Ce se spune că este Dumnezeu? Ioan.4,24.pr.p.

2. Numai cum i se poate aduce lui Dumnezeu adevărata închinare? Ioan. 4,24.u.p.

Nu alergînd la un munte sfînt sau la un templu sacru ajung oamenii în legătură cu cerul. Religia nu trebuie să se mărginească la anumite forme și ceremonii exterioare.

Religia care vine de la Dumnezeu este unica religie care duce la Dumnezeu. Pentru ca să-I putem servi trebuie să fim născuți din Duhul lui Dumnezeu. Acesta va curăți inima și va înnoi mintea, dându-ne o nouă înputernicire de a cunoaște și a iubi pe Dumnezeu; ne va da o ascultare voioasă față de toate cererile Sale. Aceasta este adevărata închinare.

3. Ce mijloace ajutătoare au fost date vechiului Israel pentru a putea aduce închinare nevăzutului Dumnezeu? Exod.25,8.9.

Întregul cult al vechiului Israel era o făgăduință în simboluri și preînchipuirii ale lui Hristos; și nu era numai o făgăduință dar și un mijloc pipăibil, rînduit de Dumnezeu pentru a ajuta pe oameni de a-și înălța mintea la Acela care trebuia să Se descopere lumii noastre.

4. Cum a făcut Domnul Isus ca Dumnezeu să ajungă pentru noi ceva real? Ioan.14,8-11.

5. Ce este arătat a fi Isus Hristos? Ebrei.1,3.

„Isus Hristos declară El însuși că a fost trimis în lume ca un reprezentant al Tatălui. În noblețea caracterului Său, în compătimirea și mila Sa duioasă, în iubirea și bunătatea Sa, El stă înaintea noastră ca întruchiparea perfecțiunii divine, chipul nevăzutului Dumnezeu“.

6. În legătură cu închinarea, ce este oprit în mod expres prin porunca lui Dumnezeu? Exod.20,4; Deut.4,15-19.

În ce constă deosebirea dintre porunca a doua și cea dintâi? Întîia poruncă oprește închinarea la vreun dumnezeu fals cu sau fără vreun chip ca: soare, lună, stele, baal sau astartee. A doua poruncă oprește chiar închinarea la Iehova însuși sub vreo oarecare formă simbolică.

7. Care este rezultatul plin de stricăciune al închinării la chipurile idolești? Isaia.44,9,14; 16.17.

8. Cît de lipsită de cîstig spiritual este închinarea la chipuri cioplite? Isaia.44,18-20.

9. Este idolatria limitată la închinarea la chipuri cioplite făcute din: lemn, metal, sau piatră? Ezech.14,3.

10. Ce zice Dumnezeu despre închinarea la idoli? Exod.20,5.pr.p.

11. Ce a trezit în Dumnezeu închinarea la idoli sub orice formă? Exod.20,5.p.d. Deut.32,16.

„Legătura strînsă și sfîntă a lui Dumnezeu cu poporul Său este reprezentată prin simbolul căsătoriei. Idolatria fiind adulter spiritual, neplăcerea lui Dumnezeu contra acesteia este potrivit numită gelozie“.

12. Ce face Dumnezeu față de cei care-L iubesc și ascultă de El? Exod.20,6.

NUMELE LUI CEL SFINT

„Să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftete înșelătoare... să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu... „Să aveți în voi gîndul care era și în Hristos Isus...“ „uitînd ce este în urma mea, și aruncîndu-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă...“ „Aduceți cererile voastre prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri...“ „caută să fii evlavios...“ „ia seama bine la citire, la îndemnare și la învățătura pe care o dai altora“. „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvîntul adevărului“. (2.Tim.2,15.)

1. Ce spun Scripturile despre Numele lui Dumnezeu? Ps.111,9.u.p.

„Scriptura spune despre Dumnezeu: „Sfînt și venerabil este Numele Lui“. Cărei ființe omenești i se potrivește acest titlu?... Vai de cîte ori ambiția lumească, despotismul și păcatele cele mai josnice au fost ascunse sub veșmintele locurilor înalte și sfînte“.

2. Cum ar trebui, deci, privit de către om Numele lui Dumnezeu? Mat.6,9.

„Ingerii sfîniți au fost indispuși și desgustați din cauza lipsei de adorație cu care mulți foloseau Numele lui Dumnezeu, marele Nume al lui Iehova. Ingerii amintesc acest Nume sfînt cu cea mai mare sfiială și își acopăr chiar fețele cînd rostesc Numele lui Dumnezeu; și Numele lui Hristos lor le este atît de sfînt încît îl rostesc cu cea mai mare adorație“.

„Niciodată nu ar trebui rostit acest nume în mod ușuratic sau necugetat. Chiar și în rugăciune ar trebui evitată repetarea lui prea deasă sau cînd nu este de neapărată necesitate“.

3. Care este lucrul de care omul n-ar trebui să se facă vinovat niciodată? Exod.20,7.

„Porunca aceasta nu numai că oprește jurămintele false și blestemele obișnuite, dar ne oprește și de a folosi Numele lui Dumnezeu într-un chip ușuratic fără respect față de înspăimîntătoarea lui însemnătate. Noi îl dezonorăm prin folosirea numelui lui Dumnezeu în vorbirea de rînd, prin invocarea lui în lucrurile mărunte și prin deasa și necugetata repetare a numelui Lui. „Numele Lui este sfînt și înfricoșat“. Toți trebuie să cugete la mărirea Lui, la curățenia și sfîntenia Lui pentru ca inima să poată fi mișcată de simțul sfînteniei caracterului Lui, iar sfîntul Lui Nume trebuie rostit cu respect și solemnitate“.

4. Ce a făcut vechiul Israel, printre neamuri, cu Numele Domnului? Ezech.36,20.23.

„Dumnezeu l-a sfătuit pe Iuda să nu-L provoace la mînie, dar ei n-au ascultat. În cele din urmă sentința fu pronunțată asupra lor... Suferințele bărbaților lui Iuda aveau să fie în proporție cu lumina pe care ei o avuseseră, și cu avertismentele pe care ei le-au nesocotit și lepădat“.

5. În ce fel poate cineva necinsti Numele lui Dumnezeu? Rom.2,23.24.

6. Ce întrebare a pus, pe vremuri, Isus Hristos ascultătorilor Săi? Luca.6,46.

7. Cum caracterizează Scriptura formală cinstire a lui Dumnezeu? Mat.15,7.8.

8. Cum consideră Dumnezeu o fățarnică ascultare de El? Mat.7,21-23.

„Cineva poate mărturisi de zece mii de ori zece mii că ascultă de Lege și Evanghelie, și cu toate acestea să trăiască în păcat. Oamenii pot prezenta altora pretențiile adevărului în chip clar, și cu toate acestea propria lor inimă să fie firească. Pot fi păcate iubite și practicate în taină... Din istoria trecutului cunoaștem că oamenii se pot afla în poziții sfînte, și cu toate acestea să folosească fals adevărul lui Dumnezeu“.

Intreprinderea Poligrafică Nr. 2

București - Str. Brezoianu 23-25 - c. 1278